

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΧΑΙΡΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΘΡΗΣΚΕΙΟΥ
ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΡΗΣΚΕΙΟΥ

Ἐν τῷ ἔειδόμω λέγει τῆς Εὐρώπης τὰ λειπόμενα μέρη. Εῖσι δὲ τὰ πρὸς τὴν ἓω πέραν τοῦ Ρήνου μέχρι τοῦ Τανάϊδος καὶ τοῦ σύμματος τῆς Μαιώτιδος λίμνης, καὶ δοσα, μεταξὺ τοῦ Αὐδρίου καὶ τῶν ἀριστερῶν τῆς Πουτικῆς θαλάσσης μερῶν, ἀπολαμβάνει πρὸς νότον μέχρι τῆς Έλλάδος καὶ τῆς Προποντίδος ὁ Ἰσρας· ἐν οἷς καὶ Μακεδονίᾳ πᾶσα.

ΚΕΦ. Α.

§. I.

Εἰρικόσι δὲ ἡμῖν περὶ τῆς Ἰβηρίας, καὶ τῶν Κελταιῶν 289, ἔθνῶν, καὶ τῶν Ἰταλικῶν, σὺν ταῖς πλησίον νήσοις, ἐφεξῆς ἀν εἴη λέγειν τὰ λειπόμενα τῆς Εὐρώπης μέρη, διελοῦσι τὸν ἐνδεχόμενον τρόπον. Λείπεται δὲ τὰ πρὸς ἓω τείνοντα πέραν τοῦ Ρήνου μέχρι τοῦ Τανάϊδος, καὶ τοῦ σύμματος τῆς Μαιώτιδος λίμνης καὶ δοσα μεταξὺ τοῦ Αὐδρίου καὶ τῶν ἀριστερῶν τῆς Πουτικῆς θαλάσσης μερῶν ἀπολαμβάνει πρὸς νότον, μέχρι τῆς Έλλάδος καὶ τῆς Προποντίδος, ὁ Ἰσρας. Διαμρεῖ γάρ οὗτος ἀπαστού ὡς ἐγγυτάτῳ δίχα τὴν Ιεραΐσσην γῆν, μέγιστος τῶν κατα-

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

289. τὴν Εὐρώπην ποταμῶν, ρέων πρὸς νότον καταρχάς, εἰτ' ἐπιειρέφων αὖθις ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ τὴν ὄντατολῶν καὶ τὸν Πόντον. Ἀρχεται μὲν οὖν ἀπὸ τῶν Γερμανικῶν ἀκρων τῶν ἐσπερίων, πλησίουν *δὲ καὶ[†] τοῦ μυχοῦ τοῦ Αδριατικοῦ, διέχων αὐτοῦ περὶ χιλίους [δισκοσίους] σαδίους· τελευτᾷ δὲ εἰς τὸν Πόντον, οὐ πολὺ ἀπωθεν τῶν τοῦ Τύρα καὶ τῶν τοῦ Βορυσθένους ἔκβολῶν, ἐκκλίνων πρὸς ἀριστούς. Προσάρχτια μὲν οὖν ἐστι τῷ Ἰζρῳ τὰ πέραν τοῦ Ρήγου, καὶ τῆς Κελτικῆς ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ τε Γαλατικὰ ἔθνη, καὶ τὰ Γερμανικὰ μέχρι Βασαριῶν, καὶ Τυργετῶν, καὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Βορυσθένους, καὶ ὅσα μεταξὺ τούτου, καὶ Ταναϊδος, καὶ τοῦ σόματος τῆς Μαιώτιδος, εἴς τε τὴν μεσογαίαν ὀνατείνει μέχρι τοῦ Ωκεανοῦ, καὶ τῇ Ποντικῇ κλύζεται Θαλάττῃ. Μεσημβρινὰ δὲ τὰ τε Ἰλλυρικὰ, καὶ τὰ Θράκια, καὶ ὅσα τούτοις ἀναμέμπται τῶν Κελτικῶν, ή τινων ἀλλων, μέχρι τῆς Ελλάδος. Λέγωμεν δὲ πρῶτον περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Ιζρου πολὺ γάρ ἀπλούσερα τῶν ἐπὶ θάτερα μερῶν ἐσιγ.

§. 2.

290. Εὐθὺς τοίνυν τὰ πέραν τοῦ Ρήγου μετὰ τοὺς Κελτοὺς πρὸς τὴν ἕω κεκλιμένα Γερμανοὶ νέμονται, μικρὸν ἐξαλλόττουτες τοῦ Κελτικοῦ φύλου, τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότητος, καὶ τοῦ μεγέθους, καὶ τῆς ἔσωθότητος· τοῦτα δὲ παραπλήσιοι καὶ μορφαῖς, καὶ γένεσι, καὶ βίοις ὅντες, οἵους εἰρήκαμεν τοὺς Κελτούς. Διὸ δίκαιό μοι δοκοῦσι Ρωμαῖοι τοῦτο αὐτοῖς θέσθαι τοῦνομα, ὡς σὺ γνωσίους Γαλάτας φράζειν βαυλόμενοι· γνήσιοι γάρ οἱ Γερμανοὶ κατὰ τὴν Ρωμαίων διάλεκτον.

§. 3.

Ἐστι δὲ τὰ μὲν πρῶτα μέρη τῆς χώρας ταῦτα τὰ πρὸς τῷ Ρήγῳ μέχρι τῶν ἔκβολῶν ἀπὸ τῆς πηγῆς ἀρξαμένοις· σχεδὸν

δέ τι καὶ τοῦτο ἔστι τὸ ἐσπέριον τῆς χώρας πλάτος, ἡ ποταμία 290 πᾶσα. Ταύτης δὲ τὰ μὲν εἰς τὴν Κελτικὴν μετήγαγον Ρωμαῖοι, τὰ δὲ ἔφθη μεταναστάται σὶς τὴν ἐν βορείοις χώραν, καθάπερ Μαρσός λοιποὶ δὲ εἰσὶν ὀλίγοι, καὶ τῶν Σουγαρέων μέρος. Μετὰ δὲ τοὺς παραποταμίους, τἄλλας ἐσὶν ἔστη τὰ μεταξὺ τοῦ Ρήνου καὶ τοῦ Ἀλβίος ποταμοῦ· δις παραλληλός πως ἐκεῖνων ῥεῖ πρὸς τὸν Ωκεανὸν, οὐκ ἐλάττω χώραν διεῖσθων, οὐπερ ἐκεῖνος. Εἰσὶ δὲ μεταξὺ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ πλωτοί (ῶν ἐν τῷ Ἀμασίᾳ Δροῦσος Βρουχτέρους κατεναιμάχησε), ρέοντες ὥσπερ τῶν ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν καὶ τὸν Ωκεανόν. Εἴησται γάρ η χώρα πρὸς νότον, καὶ συνεχῆ ταῖς Ἀλπεσι ποιεῖ ῥάχιν τινά, πρὸς ἐν τεταμένην, ὡς δια μέρος οὖσαν τῶν Ἀλπεων· καὶ δὴ καὶ ἀπεφήναντό τινες οὗτως, διά τε τὴν λεχθεῖσαν Θέσιν, καὶ διά τὸ τὴν αὐτὴν ὑλην ἐκφέρειν· οὐ μὴν ἐπὶ τοσοῦτον γε ὑψος ἀνίσχει τὰ ταύτη μέρη. Ενταῦθα δὲ ἐσὶ καὶ ὁ Ερχύνιος δρυμὸς, καὶ τὰ τῶν Σοήνων ἔστη, τὰ μὲν οἰκοῦντα ἐντὸς τοῦ δρυμοῦ, καθάπερ τὰ τῶν Κολδούων· ἐν οἷς ἐσὶ καὶ τὸ Βουνόμουν, τὸ τοῦ Μαροβούδου βασιλείου, εἰς δν ἐκεῖνος τόπουν, ἄλλους τε μεταέντος πλείους, καὶ δὴ καὶ τοὺς ὅμοειδεῖς ἐστῷ Μαρκομάνους. Επέστη γάρ τοῖς πράγμασιν οὗτος ἐξ ιδιώτου, μετὰ τὴν ἐκ Ρώμης ἐποίησαν· νέος γάρ ήν· ἐνδιάδε, καὶ εὔεργυτεῖτο ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ· ἐπανελθὼν δὲ ἐδυνάζεντος, καὶ κατεκτήσατο, πρὸς οὓς εἶπον, Λουΐους τε, μέγα ἔθνος, καὶ Ζούμους, καὶ Βούτωνας, καὶ Μουγιλωνας, καὶ Σιβινοὺς, καὶ τῶν Σοήνων αὐτῶν μέγα ἔθνος Σέμνωνας. Πλὴν τὰ γε τῶν Σοήνων, ὡς ἔφην, ἔθνη, τὰ μὲν ἐντὸς οἰκεῖ, τὰ δὲ ἐκτὸς τοῦ δρυμοῦ, ὅμορα τοῖς Γέταις. Μέγιστον μὲν οὖν τὸ τῶν Σοήνων ἔθνος διῆκει γάρ ἀπὸ τοῦ Ρήνου μέχρι τοῦ Ἀλβίος· μέρος δέ τι αὐτῶν, καὶ πέραν τοῦ Ἀλβίος νέμεται, καθάπερ Ερμόνδορος καὶ Λαγκόσαργοι· νῦν δὲ καὶ τελέως εἰς τὴν περοίσιν οὗτοί γε ἐκπεπτώκασι φεύ-

νυνὶ δὲ καὶ τελέως εἰς τὴν περοίσιν οὗτοί γε ἐκπεπτώκασι φεύ-

γοντες. Κανὸν δὲ ἐξὶν ὅπασι τοῖς ταῦτῃ, τὸ πάρι τὰς μετανα-
σάσεις εὐμαρές, διὰ τὴν λιτότητα του βίου, καὶ διὰ τὸ μὴ
γεωργεῖν, μηδὲ θησαυρίζειν, ἀλλ' ἐν καλυβίοις οἰκεῖν ἐφῆμερον.
ἔχουσι παρασκευὴν τροφὴν δὲ ἀπὸ τῶν Θρεμμάτων ἢ πλείστη,
καθάπερ τοῖς Νομαδίνων ὡς ἔκείνους μιμούμενοι, τὰς οἰκίας ταῖς
ἀρμαμάξαις ἐπάρσαντες, οποις δὲ δέξη, τρέπονται μετὰ τῶν
βοσκημάτων. Ἀλλα δὲ ἐνδεέσερος ἐξὶν Ἑθνη Γερμανικά, Χη-
ροῦσκοι τε καὶ Χάττοι, καὶ Γαμαθριούιοι, καὶ Χαττουάριοι·
πρὸς δὲ τῷ Ωκεανῷ Σούγαμβροί τε, καὶ Χαῦβοι, καὶ Βρού-
κτεροι, καὶ Κίμβροι, Καῦκοι τε καὶ Καοῦλχοι, καὶ Καμψιάνοι,
καὶ ἄλλοι πλείους. Ἐπὶ ταῦτα δὲ τῷ Ἀμασίᾳ φέρονται Βίσουρ-
γίς τε, καὶ Λουπίας ποταμὸς, διέχων Ρήνου περὶ ἑξακοσίους
τασίους, ρέων διὰ Βρουκτέρων τῶν ἑλαττόνων. Εἶτα δὲ καὶ Σά-
λας ποταμὸς, οὗ μεταξὺ καὶ του Ρήνου, πολεμῶν καὶ κατορ-
θῶν, Δροῦσος ἐτελεύτησεν ὁ Γερμανικός. ἔχειρώσατο δὲ οὐ
μόνου τῶν ἐδυῶν τὰ πλεῖστα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν τῷ παράπλῳ
νήσους, ᾧ ἐξι καὶ ἡ Βουργανίς, ἥν ἐκ πολιορκίας εἶλε.

§. 4.

Γυώριμα δὲ ταῦτα κατέστη τὰ Ἑθνη, πολεμοῦντα πρὸς Ρω-
μαίους, εἴτ' ἐνδιδόντα, καὶ πάλιν ἀφιερμένα, ἢ καὶ καταλεί-
ποντα τὰς κατοικίας· καὶ πλείω δὲ γυώριμα ὑπῆρξεν, εἰ ἐπέτρεπε
τοῖς σρατηγοῖς δὲ Σεβαστὸς διαβαλλειν τὸν Ἀλβινού, μετιοῦσι τοὺς
ἐκεῖσε ἀπανταχμένους. Νυνὶ δὲ εὐπορώτερον ὑπέλαβε σρατηγεῖν
τὸν ἐν χερσὶ πόλεμον, εἰ τῶν ἔξι τοῦ Ἀλβιος καθ' ἡσυχίαν
ὄντων ἀπέχοιτο, καὶ μὴ παροξύνοι πρὸς τὴν κοινωνίαν τῆς
Ἑχθρας. Ἡρξαντο δὲ τοῦ πολέμου Σούγαμβροι, πλησίον οἰκοῦντες
του Ρήνου, Μέλωνα ἔχοντες ἡγεμόνα· καὶ κατεῖθεν ἦδη διεδέχοντο
ἄλλοι ἄλλοι, δυνατεύοντες καὶ καταλυόμενοι, πάλιν δὲ ἀφιερ-
μενοι, προδιδόντες καὶ τὰ δύμηρα καὶ τὰς πέτεις. Πρὸς οὓς ἡ

μὲν ἀπισία, μέρας δφελος· οἱ δὲ πισευθέντες, τὰς μέγιστα κατ- 291. κείνης
έβλαψαν, καθάπερ οἱ Χηρούσκοι, καὶ οἱ τούτοις ὑπήκοοι· παρ'
οἵς τρία τάγματα Ρωμαίων μετὰ τοῦ σρατηγοῦ Οὐάρου Κουΐν-
τιλίου παρασπουδηθέντα, ἀπώλετο ἐξ ἐνέδρας. Εἴτισαν δὲ δίκαιοι
ἀποκτητες, καὶ παρέσχον τῷ νεωτέρῳ Γερμανικῷ λαμπρότα-
τον Θρίαμβον, ἐνῷ ἐθριαμβεύθη τῶν ἐπιφανεστάτων σύνδρον
σώματα καὶ γυναικῶν, Σεμγοῦντός τε ὁ Σεγέζου υἱὸς, Χηρού-
σκων ἄγεμῶν, καὶ ἀδελφὴ αὐτοῦ, γυνὴ δὲ Ἀρμενίου τοῦ πολι-
μαρχίσαντος ἐν τοῖς Χηρούσκοις ἐν τῇ πρὸς Οὔαρον Κουΐντιλιον
παρασπουδήσει, καὶ νῦν ἔτι συνέχοντος τὸν πόλεμον, ὄνομα 292.

Θουσιελδα, καὶ υἱὸς τριετής Θουμελικός· ἔτι δὲ Σεσίθακος
Σιγιμόρου υἱὸς τοῦ Χηρούσκων ἄγεμόνος, καὶ γυνὴ τούτου
Ράμις, Οὐκρομίρου Θυγάτηρ, ἄγεμόνος Βαττῶν, καὶ Δευδόριξ
Βαιτόργυος τοῦ Μέλωνος ἀδελφοῦ υἱὸς Σούγαμβρος.. Σεγέζης
δὲ ὁ πενθερὸς τοῦ Ἀρμενίου καὶ ἐξ ἀρχῆς διέτη πρὸς τὴν γυώ-
μην αὐτοῦ, καὶ λαβὼν καιρὸν ηὔτομόλησε, καὶ τῷ Θριάμβῳ
παρῆν τῶν φιλτάτων, ἐν τιμῇ ἀγόμενος· ἐπέβαπτευσε δὲ καὶ Λίνης
τῶν Χάττων ἰερεὺς, καὶ ἀλλα δὲ σώματα ἐπομπεύθη ἐκ τῶν
πεπορθημένων ἐθνῶν, Καθύλκων καὶ Ἄμψανων, Βρουκτέρων,
Νουσίπων, Χηρούσκων, *Χάττων*, Χαττουαρίων, Λαυδῶν,
Σουβαττίων. Διέχει δὲ τοῦ Ἀλβιος ὁ Ρήνος περὶ τρισχιλίους
ταδίους, εἴ τις εὐθυπορούσας ἔχει τὰς ὅδούς· νυνὶ δὲ διὰ σκο-
λιᾶς καὶ ἀλώδους, καὶ δρυμῶν, κυκλοπορεῖν γίνεται.

§. 5.

Ο δὲ Ερχύνιος δρυμὸς πυκνότερός τέ ἐστι καὶ μεγαλόδενδρος,
ἐν χωρίοις ἐρυμνοῖς, κύκλου περιλαμβάνων μέγαν· ἐν μέσῳ δὲ
ἰδρυται χώρας καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένη, περὶ ἣς εἰρήκαμεν.
Ἐστι δὲ πλησίον αὐτῆς ἡ τε τοῦ Ίσρου πηγὴ, καὶ ἡ τοῦ Ρήνου,
καὶ ἡ μεταξὺ ἀμφοῖν λίμνη. καὶ τὰ ἔλη τὰ ἐκ τοῦ Ρήνου δια-

6 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

292. γεόμενα. Εἰς δὲ ἡ λίμνη τὴν μὲν περίμετρον ποδίων πλειόνων ἡ τρισκοσίων δίαρμα δὲ, ἐγγὺς δισκοσίων. Εἶχε δὲ καὶ νῆσον, ἡ ἔχρισατο δρυπτηρίῳ Τιβέριος ναυμαχῶν πρὸς Οὐανδελικούς. Νοτιωτέρα δὲ ἐξι τῶν τοῦ Ἰσρου πηγῶν καὶ αὗτη, καὶ δὲ Ἐρκύνιος δρυμός, ὃς ἀνάγκη τῷ ἐκ τῆς Κελτικῆς ἐπὶ τὸν Ἐρκύνιον δρυμὸν ἴσντι, πρῶτον μὲν διαπεράσαι τὴν λίμνην, ἐπειτα τὸν Ἰσρού, εἴτ' ἦδη δι' εὐπετεσέρων χωρίων ἐπὶ τὸν δρυμὸν τὰς προβάσεις ποιεῖσθαι δι' ὁροπεδίων. Ήμερήσιον δὲ ἀπὸ τῆς λίμνης προελθόντων ὅδὸν Τιβέριος, εἰδε τὰς τοῦ Ἰσρου πηγάς. Προσάπτονται δὲ τῆς λίμνης ἐπ' ὄλιγον μὲν οἱ Ρωτοί, τὸ δὲ πλέον Ἐλουήτιοι καὶ Οὐανδελικοί, καὶ ἡ Βοΐων ἐσημία. Μέχρι Παυνούιών πάντες, τὸ πλέον δὲ Ἐλουήτιοι καὶ Οὐανδελικοί, οίκοισιν ὁροπέδια. Ρωτοί δὲ καὶ Νωρικοί μέχρι τῶν Ἀλπείων ὑπερβολῶν ἀνίσχουσι, καὶ πρὸς τὴν Ἰταλίαν περινεύουσιν, οἱ μὲν Ἰνσού-βροις συνάπτοντες, οἱ δὲ Κάρυοις, καὶ τοῖς περὶ τὴν Ἀκυληίαν χωρίοις. Εἰς δὲ καὶ ἄλλη ὑλη μεγάλῃ Γαύροπτα ἐπὶ τάδε τῶν Σοκίδων, ἐπέκεινα δὲ δὲ Ἐρκύνιος δρυμός ἔχεται δὲ κάκεῖνος ὑπ' αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Β.

§. I.

ΠΕΡΙ δὲ Κύμβρων τὰ μὲν οὐκ εὖ λέγεται, τὰ δὲ ἔχει πεδαιο-
τητας μετρίας. Οὐδὲ γάρ τὴν τοιαύτην αἰτίαν τοῦ πλοάμητας
γενέσθαι καὶ ληγρικοὺς ἀποδέξαιτ' ὅν τις, διτι, χερρόνησου
οίκοιντες, μεγάλῃ πλημμυρίδε ἐξελαθεῖν ἐκ τῶν τόπων καὶ
293. γάρ νῦν ἔχουσι τὴν χώραν, ἥν εἶχον πρότερον, καὶ ἐπειψόν τῷ
Σεβαστῷ θώρον, τὸν ἱερώτατον παρ' αὐτοῖς λέβητα, αἰτούμενοι
φιλίαν, καὶ ἀμνητίαν τῶν ὑπηργμένων· τυχόντες δὲ ὃν ἡξίουν,
ἀπῆρσαν. Γελοῖον δὲ τῷ φυσικῷ καὶ αἰωνίῳ πάθει, δις ἐκάστης

ἡμέρας συμβαίνουτι, παρορμηθέντας ἀπελθεῖν ἐκ τοῦ τόπου. 295.

Ἔσκε δὲ [καὶ] πλασματι, τὸ συμβῆναι ποτε πλημμυρίδαι ὑπερβαλλουσαν· ἐπιτάσσεις μὲν γὰρ καὶ ἀνέσεις δέχεται, τεταγμένας δὲ καὶ περιοδιζούσας ὁ Μίκεσνός ἐν τοῖς τοιούτοις πάθεσιν. Οὐκ εὖ δ' οὐδὲ ὁ φῆσας ὅπλα αἱρεσθαι πρὸς τὰς πλημμυρίδας τοὺς Κίμβρους, οὐδὲ δὲτι ἀφοβίαν. οἱ Κελτοὶ ἀσκοῦντες, καταλύζεσθαι τὰς οἰκίας ὑπομένουσιν, εἴτ' ἀνοικοδομοῦσι, καὶ δὲτι πλείων αὐτοῖς συμβαίνει φεύγοντος ἐξ ὕδατος, ή πολέμου, ὅπερ ἔφορός φησι. Ή γὰρ ταῖς ή τῶν πλημμυρίδων, καὶ τὸ τὴν ἐπικλυζομένην χώραν εἶναι γυνώριμον, οὐκ ἔμελλε τοιαύτας ἀτοπίας παρέξειν. Δις γὰρ ἐκάστης ἡμέρας τούτου συμβαίνοντος, τὸ μηδὲ ἀπαξ αἰσθέσθαι φυσικὴν οὖσαν τὴν παλίρροιαν καὶ ἀβλαβή, καὶ οὐ μόνοις τούτοις συμβαίνουσαν, ἀλλὰ τοῖς παρακειμέναις πᾶσι, πῶς οὐκ ἀπιθανον; Οὐδὲ Κλείταρχος εὗφησι γὰρ τοὺς ἴππεας ἴδοντας τὴν ἔφοδον τοῦ πελάγους ἀφιππάσσασθαι, καὶ φεύγοντας ἐγγὺς γενέσθαι τοῦ περικαταληφθῆναι. Οὕτε δὲ τοσούτῳ τάχει τὴν ἐπίβασιν δρμωμένην ἵσοροῦμεν, ἀλλὰ λεληθέτως προσιοῦσαν τὴν θαλατταν· οὔτε τὸ καθ' ἡμέραν γγυόμενον καὶ πᾶσιν ἐναυλον ἥδη ὃν τοῖς πλησιάζειν μέλλουσι, πρὶν ή θεάσσασθαι, τοσοῦτον ἔμελλε παρέξεσθαι φόβον, ώςε φεύγειν, ώς ἀν εἰ ἐξ ἀδοκήτου προσέπεσε.

§. 2.

Ταῦτα δὲ δικαίως ἐπιτιμᾷ τοῖς συγγραφεῦσι Ποσειδώνιος, καὶ οὐ κακῶς εἰκάζει, δὲτι λῃστικοὶ ὄντες καὶ πλάνητες οἱ Κίμβροι, καὶ μέχρι τῶν περὶ τὴν Μαιῶτιν ποιήσαντο σρατείαν· ἀπ' ἐκείνων δὲ καὶ ὁ Κιμμέριος κληθείη Βόσπορος, οἵου Κιμβρικὸς, Κιμμερίους τοὺς Κίμβρους ὀνομασάντων τῶν Ἑλλήνων. Φησὶ δὲ καὶ Βοῖους τὸν Ἐρκύνιον δρυμὸν οἰκεῖν πρότερον· τοὺς δὲ Κίμβρους ὀρμήσαντας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ἀποκρουαθέντας

8 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

293. ὑπὸ τῶν Βοίων, ἐπὶ τὸν Ἰσρου καὶ τὸν Σκορπίους Γαλάτας καταβῆναι εἰτ' ἐπὶ Ταυρίσας καὶ Ταυρίσκους, καὶ τούτους Γαλάτας εἰτ' ἐπὶ Εὔοντίους, πολυχρύσους μὲν ἄνδρας, εἰρηναίους δέ· ὄρῶντας δὲ τὸν ἐκ τῶν ληστρίων πλοῦτον, ὑπερβαλλοντας τοῦ παρ³ ἑαυτοῖς, τοὺς Εὐοντίους ἐπαρθήναι, μᾶλιστα δὲ αὐτῶν Τιγυρηνούς τε καὶ Τωγύενούς, ὡς καὶ συ-

294. εξορμῆσαι. Πάντες μέντοι κατελύθησαν ὑπὸ τῶν Ρωμαίων, αὐτοὶ τε οἱ Κίμβροι, καὶ οἱ συναρόμενοι τούτοις, οἱ μὲν ὑπερβαλόντες τὰς Ἀλπεις εἰς τὴν Ἰταλίαν, οἱ δὲ ἔξω τῶν Ἀλπεων.

§. 3.

Ἐδος δέ τι τῶν Κίμβρων διηγοῦνται τοιοῦτον, διε ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν συσρατευούσαις παρηκολούθουν προμάντεις ἱέρειαι πολιότριχες, λευχείμουες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορπημέναι, ζῶσμα χαλκοῦ εἶχουσαι, γυμνόποδές. τοῖς οὖν αἷγμαλώτοις διὰ τοῦ σρατοπέδου συνήντων ξιφῆρεις κατασέψασαι δὲ αὐτὸν ἦγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν, ὃσον ἀμφορέων εἴκοσι· εἶχον δὲ ἀναβάθμον, ἵνα ἀναβάσαι ὑπερπετεῖς τοῦ λέβητος ἐλαμποτόμον ἔκαστον μετεωρισθέντα· ἐκ δὲ τοῦ προχεομένου αἷματος εἰς τὸν κρατῆρα μαυτείσαι τινὰ ἐποιοῦντο· ἄλλοι δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγχνευον, ἀναφθεγγόμεναι νύκτι τοῖς οἰκείοις. Ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας τὰς περιτεταμένας τοῖς γέρροις τῶν ἀρματαξῶν, ὡς³ ἀποτελεῖσθαι ψόφουν ἔξαισιον.

§. 4.

Τῶν δὲ Γερμανῶν, ὡς εἶπον, οἱ μὲν προσάρκτιοι παρήκουσι τῷ Ωκεανῷ. Γυωρίζονται δὲ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ρήνου λαβόντες τὴν ἀρχὴν, μέχρι τοῦ Ἀλβίος. Τούτων δὲ εἰσὶ γυωριμώτατοι, Σούγαμβροί τε καὶ Κίμβροι. Τὰ δὲ πέρσαν τοῦ Ἀλβίος,

τὰ πρὸς τῷ μὲν αὐτῷ, παντάπασιν ἄγυνωςα ἡμῖν ἐσιν. Οὔτε γάρ 294. τὸν εανὶ^ν
 τῶν προτέρων οὐδένας ἴσμεν τὸν παράπλουν τοῦτον πεποιημέ-
 νους πρὸς τὰ ἑωθινὰ μέρη, μέχρι τοῦ σόματος τῆς Κασπίας
 θαλάττης, οὐδ' οἱ Ῥωμαῖοι προῆλθόν πω εἰς τὰ περαιτέρω τοῦ
 Ἀλβιος· ὡς δ' αὗτας οὐδὲ πεζῇ παραδεύκασιν οὐδένες. Ἀλλ'
 δτι μὲν κατὰ μῆκος ιοῦσιν ἐπὶ τὴν ἔω, τὰ κατὰ τὸν Βορυαθένη
 καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν τοῦ Πόντου χωρία ἀπαντᾷ, δῆλου ἐκ
 τῶν κλιμάτων καὶ τῶν παραλιῶν διατημάτων. Τί δ' ἐξὶ
 πέραν τῆς Γερμανίας, καὶ τί τῶν ἄλλων τῶν ἔξης, εἴτε Βασάρ-
 νας χρὴ λέγειν, ὡς οἱ πλείους ὑπουροῦσιν, εἴτ' ἄλλους μεταξὺ,
 ἢ Ιδεύγας, ἢ Ῥωξολάνους, ἢ τινὰς ἄλλους τῶν ἀμαξοίκων,
 οὐ ράδιον εἰπεῖν· οὐδὲ εἰ μέχρι τοῦ Ωκεανοῦ παρήκουσι παρ'
 σέπαν τὸ μῆκος, ἢ ἐξί τι ἀσώμητον ὑπὸ ψύχους, ἢ ἄλλης αἰτίας,
 ἢ καὶ γένος ἀνθρώπων ἄλλο διαδέχεται μεταξὺ τῆς θαλάτ-
 της καὶ τῶν ἑώρων Γερμανῶν ἰδρυμένον. Τοῦτο δὲ τὸ αὐτὸ ἄγυν-
 θημα καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐφεξῆς προσαρκτίων, [ῶν] ἐλεγον.
 Οὔτε γάρ τοὺς Βασάρνας, οὔτε τοὺς Σαυρομάτας, καὶ ἀπλῶς
 τοὺς ὑπὲρ τὸν Πόντον οἰκοῦντας ἴσμεν, οὐδὲ διπόσου ἀπέχουσι
 τῆς Αἰτλαντικῆς θαλάττης, οὐτ' εἰ συνάπτουσιν αὐτῇ.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

Τὸ δὲ νότιον μέρος τῆς Γερμανίας, τὸ πέραν τοῦ Ἀλβιος,
 τὸ μὲν συνεχὲς ὄχυρὴν ὑπὸ τῶν Σοήβων κατέχεται. Εἰτ' εὐθὺς
 ἡ τῶν Γετῶν συνάπτει γῆ, κατ' ἀρχὰς μὲν σενὴ, παρατετο— 295.
 μένη τῷ Ἰσρῷ κατὰ τὸ νότιον μέρος, κατὰ δὲ τοὺν αντίον, τῇ
 παρωρείᾳ τοῦ Ερκυνίου δρυμοῦ, μέρος τι τῶν ὄρῶν καὶ σύνη
 κατέχουσα· εἶτα πλατύνεται πρὸς τὰς ἄρκτους μέχρι Τυριγετῶν.